

Навколо радості так мало!
Який у чорта днів бадьор,
коли ми крила поламали
у леті марному до зор.

І гнів, і муку неозору
співаю я в ці дні журби,
коли лакеї йдуть угору
й мовчать раби!

Коли розходяться з ділами
в розгоні страшному слова...
Володимир СОСЮРА

43 (669)

26 жовтня
2017 р.

Тижневик «Галицька Просвіта» * Засновник — Івано-Франківське ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка * Свідоцтво — ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор — Степан Волковецький * Головний редактор — Богдан Вівчар * Літературний редактор — Ірина Шумада * Верстка — Ірина Галаса * Друк — КП фірма «ЛІК» * Тираж — 2000 примірників * Замовлення — № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (0342) 53-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ «Ідея Банк» МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами — тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

НЕОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ ЯК ДІАГНОЗ

Кілька місяців тому ні сіло, ні впало, напевно, комунальники, вмент знесли добротну, з двома лавками, захищену від вітрів і дощу зупинку «Вулиця Юліана Целевича» на Галицькій. Гадалося, напевно, вирішили зробити нову, красивішу ще до холодних осінніх дощів і сніговіїв. Але минув спекотний серпень, теплий вересень, мінає і спекотно-промерзлий жовтень, а зупинку відновлювати не думають. Тисячі містян щодня мокнуть під дощем на холодних вітрах незлим тихим словом згадуючи міську владу і тих же комунальників. А їм хоч би що. Зрештою, хіба лише у цьому випадку...

З приводу цього згадую сюжет із Голландії, показаний на одному з телеканалів. А йшлося про прокладання переходу нового восьмирядного шосе під уже діючим восьмирядним автобаном. Цю грандіозну роботу дорожники почали під вечір у п'ятницю. За два дні було прокопано прохід, встановлено заздалегідь заготовлений модуль переходу, засипано землею і щебенем, утрамбовано і знову заасфальтовано, зроблено розмітку смуг і в понеділок зранку двома автобанами, що пересіклися в цьому місці, вже мчали авто. Мене подивувала навіть не висока злагідженість роботи і дії усіх служб дорожників, як пояснення їхнього керівника: «Ми мали це зробити швидко, щоб люди, які їхатимуть у понеділок на роботу, не відчували незручності». Ви усвідомлюєте аргумент, яким керуються виконавці: щоб люди не відчували незручностей... Не соціалістичними зобов'язаннями, не тим, що до нас їде президент перерізати стрічку, а інтересами громадян. Чи є у нас хоч якась одна служба чи структура, для якої людина, її потреби, права, інтереси, зручності є головними?.. Я такої не бачу. У нас обов'язковість згори донизу. Це діагноз, це вже національна риса.

Скажімо, у жіночій консультації по вулиці Січових Стрільців в обласному центрі пацієнтка, щоб пройти УЗД, насамперед має заплатити благодійний внесок 100 грн. і, зрозуміло, за всі інші послуги більше трьохсот гривень. Але, виявляється, у них немає ні того, ні цього, ні навіть можливості зробити знімок, за який заплачено і т. ін. Немає в поліклініці і туалетного паперу в санвузлі. А ще слід здати купу аналізів, за кожний з яких треба платити благодійний внесок. І згаданий заклад — не єдиний приклад, так майже всюди. Отак ідемо в Європу. А гроші ж беруть... Отака у нас обов'язкова необов'язковість у збиранні «данини» й ненаданні належних послуг у медицині.

А є з чого брати «приклад». У туалеті Верховної Ради взагалі палять димові шашки, а більшість депутатів і на роботу не ходять, хоч зарплату беруть справно. Для них це не обов'язково, як і не обов'язково виконувати свої обіцянки, як то зняття з себе депутатської недоторканості, ухвалення нового виборчого законодавства... І Президент ані своїх обіцянок, ані своїх обов'язків виконувати не поспішає, зокрема щодо подання законопроекту про створення антикорупційних судів. Тому і виникає спротив людей як засіб примусу влади до роботи, зрештою, як лік.

Влада ж зустрічає людей не діалогом, а тисячами нацгвардійців зі щитами, якими відгородилася від народу. І називає протестувальників екстремістами та маргіналами. А генпрокурор Юрій Луценко взагалі запідозрив їх у підготовці державного перевороту. Та побійтесь Бога, бо виходить, що ви самі, панове владці, прийшли на хвилі державного перевороту, про що постійно товмачить кремлівська пропаганда. І тепер спробуйте розібратися, хто тут «рука Москви».

Я ж веду до того, що напевно вже настав час рішуче позбавитися цієї хвороби. Бо вона не лише вибиває з життєвої колії кожного з нас, а й розкитує, розбалансовує увесь державний механізм, бо почасти йдеться навіть про обов'язковість виконання законів. А це вже справді дуже небезпечно.

Богдан ВІВЧАР

ЕНЕРГЕТИКА

ЗАПРАЦЮВАЛА НОВА ЛЕП

У селі Ільці Верховинського району урочисто відкрили ЛЕП-110 Яворів-Ільці.

Будівництво електричної підстанції було розпочато ще в 2012 році. Та гірська місцевість не давала можливості здійснити роботи з проведення 110-висковольтної лінії від Яворова до Ільців швидше, інформує прес-служба Івано-Франківської облдержадміністрації.

За останні чотири роки це вже п'ята підстанція, але за масштабністю — найбільша в області за роки незалежності України, адже сума витрат становить 197 мільйонів гривень. Протяжність високовольтної лінії становить 30,5 км, впродовж якої встановлено 143 опори.

ДОЛУЧАЙСЯ!

ДОПОМОГТИ МОЖЕ КОЖЕН

Івано-Франківців закликають долучитися до проекту «Допомогти може кожен», який відбуватиметься з 30 жовтня по 3 листопада у Івано-Франківській обласній станції переливання крові.

Суть проекту полягає в тому, щоб поповнити запаси крові по всій Україні, адже ніхто не знає, коли донорська кров знадобиться йому. У один з днів акції,

ПЛАНИ

НА ПРИКАРПАТТІ СТВОРЯТЬ ЦЕНТР РЕАБІЛІТАЦІЇ

Волонтери й координатори Міжнародного благодійного фонду «Творча Криївка» відвідували про підсумки діяльності.

За словами голови правління «Творчої криївки» Віталіни Маслової, цього року 18 вдів, батьків і матерів загиблих змогли пройти вкрай потрібну терапію.

«Вони побували на морі в Херсоні й на термальних водах у Закарпатті», — розповіла Віталіна Маслово.

КОМУНАЛКА

ЩЕ ТРИ «НОВІ» ТРОЛЕЙБУСИ

В Івано-Франківську комунальне підприємство «Електроавтотранс» придбало ще три вживані тролейбуси. До кінця тижня машини, придбані

ТЕРОР

НЕЗГАСНА СВІЧА

Україна вшанувала жертв масової депортації українців із західних областей 21 жовтня 1947 року.

70 років тому радянська влада розгорнула операцію «Захід», в межах якої із західних областей України, за винятком Закарпаття, примусово вивезли до Сибіру, за різними даними, від ста тисяч людей. Так тодішня влада вирішила ослабити проукраїнські націоналістичні настрої. До домівок каральні загони увірвалися о 2-й ночі. Жертв режиму повантажили в товарні вагони та відправили на північ СРСР. Сотні літніх людей і дітей померли під час транспортування. Тих же, хто доїхав, змусили працювати у копальнях та колгоспах.

За професіоналізм найкращих працівників, які, не шкодуючи сил та часу, наполегливо виконували поставлені завдання, нагородили.

коли прийде найбільше донорів, для них організують солодкий стіл. Тож беріть усіх друзів і знайомих і здавайте кров.

«Рятуючи чийсь життя зараз, врятуєш своє. Проект має на меті привернути увагу населення до проблем донорства, поширити донорство серед громадян і допомогти таким чином тим, хто цього потребує», — зазначають організатори.

Н. К.

В наступному році «Криївка» планує продовжувати реабілітаційні заїзди.

«Творча криївка» працює над проектом з побудови стаціонарного центру реабілітації у присілку Верховини Бережниця.

Районна влада вже виділила землю, є старенька столітня хата. Та потрібні великі кошти, аби цю будівлю звести. Тому проект шукає волонтерів, які готові допомогти коштами чи роботою.

Наразі триває прокладання дороги до об'єкта.

у Зальцбурзі (Австрія), виїдуть на маршрути.

Загалом за останні два роки місту вдалось закупити 15 машин «MAN» та дві «Skoda», повідомляє прес-служба міського голови Франківська.

27 жовтня мінає рік, як двосекційні тролейбуси «MAN» уперше виїхали на вулиці Івано-Франківська.

Минулого року Верховна Рада постановила оголосити 21 жовтня загальнонаціональним Днем пам'яті цієї трагічної події в історії нашої держави.

На вшанування пам'яті політичних депортованих спецпоселенців біля символічного Хреста пам'яті й пам'ятника політичним спецпоселенцям у меморіальному сквері в п'ятницю зібралися представники громадськості й жителі міста.

Священнослужителі відправили панахиду. Заступник голови облдержадміністрації Ігор Пасічник і представники громадськості поклали букети синьожовтих квіток до символічного Хреста пам'яті й монумента політичним спецпоселенцям.

(Чит. 3 стор.)

ПАМ'ЯТЬ

НА ЧЕСТЬ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

У рамках акції «Ліси для нащадків» заклали алею «Герої не вмирають» як пам'яті загиблих Героїв Небесної сотні.

На території Майданського лісництва в урочищі Садки учні шкіл Ланчина та Добро-това, лісники та представники влади висадили понад сто дерев дуба й модрини.

Ідею з облаштування алеї на території селища Ланчин школярі сприйняли радісно та з ентузіазмом долучилися до справи.

Перед початком роботи директор ДП «Делятинський лісгосп» Роман Здреник розповів присутнім про важливість відновлення лісів.

Посадовці, у свою чергу, подякували учасникам акції за їхню активну позицію і нагородили грамотами обласного управління лісового та мисливського господарства.

ВІДКРИЛИ ПАМ'ЯТНУ ДОШКУ

Жителі Вербилівської територіальної громади відкрили пам'ятну дошку Героям Небесної сотні.

На урочистому вічу наголо-сили, що цим громада віддає належну шану Героям Небесної сотні, які поклали своє життя на жертвний вівтар за краще майбутнє України. Їхні імена золотими літерами викарбувані на граніті та мармурі й житимуть вічно у пам'яті українців.

Поминальну панахиду за полеглими героями відслужив отець Тарас Федоренко. Учасники АТО запалили поминальні лампадки, які були викладені у формі тризуба України, біля пам'ятної дошки.

Вистояти, зберегти державу ми зможемо лише за умови, коли збережемо єдність, коли уникнемо внутрішніх чвар, коли будь-яка п'ята колона не дасть нам розколоти нашу єдність, наголошувалося на вічу.

НАГАДУВАННЯ

НЕ ЗАБУДЬТЕ!

У ніч на неділю,
29 жовтня, о 4-й годині
Україна переходить
на зимовий час.
Переведіть
стрільки годинників
на годину назад.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
«ГАЛИЦЬКУ
ПРОСВІТУ»!

Передплатний індекс —
91083

ВШАНУВАННЯ

ГОТУЙ СЕБЕ, ГАРТУЙ СЕБЕ. БУДЬ, ЯК ВІН!

У Центрі патріотичного виховання учнівської молоді пройшов урок пам'яті на вшанування Провідника Степана Бандери у 58-му річницю його загибелі. З цим ім'ям пов'язана ціла епоха.

НАРОД І АРМІЯ

ДО ОБОРОНИ ГОТОВІ

Всеукраїнський стрілецький день по-особливому відзначили на Івано-Франківщині.

На полігоні військової частини 3072 у селі Старий Лисець Тисменицького району провели Єдиний стрілецький день з особливим складом організаційного ядра підрозділів територіальної оборони, які формуються військовими комісаріатами області.

Захід відбувся під керівництвом військового комісара обласного військового комісаріату полковника Володимира Ярмошука та керівника апарату обласної державної адміністрації Романа Маланія.

Понад 350 військовозобов'язаних учасників навчань з Богородчанського, Верховинського, Галицького, Городенківського, Коломийського, Косівського, Надвірнянського, Рогатинського, Снятинського та Тлумачького районів отримали військові знання, уміння та навички з володіння зброєю і технікою.

До відзначення єдиного Всеукраїнського стрілецького дня і заняття долучилися також ветерани міської Асоціації учасників АТО.

На полігоні ветерани влаштували вишкіл – були відточені навички стрільби, тактичної медицини, бойове залагодження тактичних груп.

«Такі заходи важливі, адже більшість членів організації перебувають в оперативному резерві першої черги та за будь-якої загрози мають стати на захист мирних громадян і бути незаперечним, основним гарантом безпековості міста й області.

ІНІЦІАТИВИ

НА ВАРТІ СТАНЕ «ВАРТА»

НА ПРИКАРПАТТІ СТВОРЯТЬ «ГРОМАДСЬКУ ВАРТУ», ЯКА ДОПОМАГАТИМЕ ПРАВООХОРОНЦЯМ

Голова Івано-Франківської облдержадміністрації Олег Гончарук зустрівся з керівниками правоохоронних органів та представниками громадських спілок учасників АТО Прикарпаття. Мова йшла про «Громадську варту» – проект, який об'єднає правоохоронні органи та громадські організації учасників АТО.

Як зауважив Олег Гончарук, забезпечення правопорядку на території області потребує конструктивних та консолідованих дій як органів влади, так і представників громадськості. Адже на Прикарпатті проводяться різноманітні багатолюдні заходи, під час яких можуть вчинятися різноманітні правопорушення та провокації.

Реалізувати проект запропонував начальник головного управління Національної поліції в області Віктор Шкутов. За його словами, бійці АТО долучатимуться до роботи проекту виключно на громадських засадах. Спільно з правоохоронцями забезпечуватимуть правопорядок під час різноманітних заходів і святкувань.

В історію Степан Бандера увійшов як особистість крицевого гарту, всім своїм єством віддана Україні, непохитний борець-революціонер. Тому так важливо для сучасної молоді, розбудовуючи по-справжньому незалежну державу, мати приклад патріота-борця, який цілковито віддав себе боротьбі за свободу України. Вихованці центру – учасники загальноміського учнівського об'єднання «За честь! За славу! За народ!» – підготували повідомлення про цікаві факти з життя Степана Бандери, витяги зі статей Провідника, в яких він пророчо передбачав агресивну політику

Росії щодо України, закликів розраховувати лише на власні сили у боротьбі за Незалежність.

До заходу долучилися пластуни станиці Івано-Франківськ, які виконали пісні часів, коли пластував юний Степан (керівник – Віта Дідик). Вокальний ансамбль природничо-математичного ліцею, художнім керівником якого є Наталія Камарчук, виконав патріотичні пісні про Україну, теперішніх захисників нашої держави. Уривок із п'єси Ярослава Ясінського «Вищий, кохана, сорочку» про боротьбу повстанців у 40-их роках виконали учасники на-

родного аматорського театру «Смолоскип» Чернівецького будинку культури під керівництвом Миколи Кейвана. Оксана Франчук, педагог закладу, разом зі своїми гуртківцями Мартою Бандурою, Святославом Кальчуком та Євгенією Кобеняк підготували цікаві поетичні твори. Ведучими були Ангеліна Лешак, Оля Бугрин, Юлія Нащочин, Тетяна Карпінець, Каріна Кричун та Вадим Етюк. Підготувала урок історичної пам'яті про славного сина українського народу завідувачка відділу Ольга Школьна.

Галина САВЧЕНКО, директор

ПРОЕКТИ

ПРОІНФОРМУЄ ТАБЛИЧКА

В Івано-Франківську розпочали встановлювати інформаційні таблички на фасадах пам'яток архітектури з метою збереження архітектурної спадщини та інформування про історичний дух нашого міста.

Першу таку інформаційну табличку отримала будівля міської поліклініки № 3, що на вул. Івана Франка. Ще з часів зведення 1926 року в цих приміщеннях завжди були лікувальні заклади: починалось усе з каси хворих (прототипу страхової медицини в Австро-Угорщині) і аж до третьої міської поліклініки, яка успішно працює тут зараз, інформує прес-служба МВК.

ДОПОМОГА

НАШІ МЕДИКИ У ПОПАСНІЙ

У місті Попасна на Луганщині кілька днів працював група лікарів-спеціалістів та медичних працівників Івано-Франківщини.

У рамках Угоди про співпрацю між Івано-Франківською центральною міською клінічною лікарнею та Попаснянською районною центральною лікарнею мешканцям району надають медичну допомогу лікар-нефролог, лікар-хірург та в разі потреби – лікар-реаніматолог, інформує прес-служба Луганської облдержадміністрації.

Для більш якісного обслуговування пацієнтів лікарі з Івано-Франківщини привезли з собою медичне обладнання та медикаменти, за допомогою яких вони безкоштовно проводитимуть оперативне втручання на шлунково-кишковому тракту.

ЯК ЦЕ БУЛО

У Рунгурах відкрили та освятили повстанську криївку-музей.

Ініціатори – ГО «Золоті леві чорної сотні», за підтримки меценатів та сільських активістів Коломийщини.

Тепер на місці загибелі українських патріотів є пам'ятний хрест, меморіальний комплекс «Капличка Матері Божої» та реконструйована криївка.

Всередині намагалися відтворити все так, як було в ті далекі часи, але ця робота ще триватиме.

...А ЩЕ ШПИТАЛЬКУ

Унікальну медичну криївку відкрили у Пістині Косівського району до 75-ої річниці УПА.

ДОКУМЕНТ

ЗАГИБЕЛЬ ДРУГА ВІКТОРА

В електронному архіві Українського вільного руху нам час від часу потрапляють цікаві відомості про боротьбу та загибель українських повстанців, які ми опрацюємо (зазвичай документи або писані від руки, або друковані на машинці) й пропонуємо для читачів різних часописів у залежності від місця подій. У сьогоднішній статті – коротке повідомлення з протоколу у справі смерті Віктора.

«Дня 08.06.1945 р. в год. 2.30 (за московським часом) ішло 10 большевиків зі Ста-

«Я радий, що нам вдалось зробити чималий крок у напрямку відновлення історичних будівель. Приміром, фасад цього будинку реставрували минулого року. А в рамках програми міської ради відновлення культурної спадщини плануємо реставрувати близько 20 пам'яток. Зараз у роботі сім будинків: три по вул. Леся Курбаса і чотири по вул. Шевченка. Всі реставровані будівлі отримають такі інформаційні таблички, завдяки яким можна буде дізнатись про історію тієї чи іншої споруди», – наголосив міський голова Руслан Марцінків.

З метою збереження архітектурного обличчя міста розроб-

лено проект історико-архітектурного опорного плану. Такий документ є узагальненим висновком про історичне середовище, землі історико-культурного призначення, існуючі пам'ятки місцевого значення, пам'ятки національного значення, цінну історичну забудову і її значення та роль для майбутнього планування міста. Цей план аналізує якість і цінність фонових забудов, розмежовує історичні ареали, в тому числі археологічні, визначає охоронні зони як окремих пам'яток, так і цілих комплексів і кварталів. Це дозволяє створити абсолютну модель важливих будівель історичного значення.

ТРАДИЦІЇ

ФЕСТИВАЛЬ КАПУСТИ

У селищі Обертин Тлумачького району відбувся традиційний фестиваль «Подяка Богу за врожай» та «Фестиваль капусти», які проходять уже не вперше.

Традиційно головним фестивалем атрибутом стала капуста різних сортів. Учасники фестивалю створили оригінальні композиції з різноманітних овочів, частували гостей та обертинців капустяниками, квашеною, смаженою і тушеною капустою, млинцями, пірижками та іншими смаколикками.

Приготували наїдки з капусти і накрили щедрі столи господині з Обертина, сіл Живачів, Жуків, Хотимир, Олещино, Яківка, Грушка,

Ісаків, Будзин, Одаїв, Гавриляк, Гончарів. У такий спосіб вони знайомили учасників фестивалю зі стравами, які здавна побутують у цих селах та й на Покутті.

Також, за словами організаторів фестивалю, з капусти можна зробити все, що завгодно, навіть дитячі іграшки – у багатьох дитячих садках Обертина та довколишніх сіл проводить свята осені, де влаштовують лялькові вистави з участю казкових героїв, зброєних батьками дітей та вихователями з капусти.

Окрім цього, на фестивалі були присутні й фермери Тлумаччини, вони представили різні сорти зимової капусти.

ДОСВІД

ЯКОЮ Є ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА У США

Група активістів повернулася зі Сполучених Штатів Америки за програмою «Відкритий світ», що поширюється на Україну з 2003 року й передбачає залучення найбільш активних локальних лідерів. Цього разу тема стосувалася покращення громадянської освіти у середній школі. Протягом 10 днів у невеликому місті Лонгмонт, що в штаті Колорадо, вони зустрілися з представниками урядових, освітніх, громадських установ.

До української групи, над формуванням якої протягом року працювала неурядова організація «Молода Просвіта Прикарпаття», увійшли представники з Івано-Франківщини та з Києва. Крім громадських діячів, є також освітяни.

«Перший день був особливо надихаючий, – поділилася враженнями громадська діячка Євгенія Бардак. – Крім того, що місто Вашингтон викликало неймовірне захоплення, нам ще й вдалося познайомитися і поспілкуватися з представником конгресу. Такий досвід мотивує і дає впевненість, що ми рухаємось у правильному напрямку».

Програма була доволі насичена. Зустрічі з чиновниками, вчителями, студентами, учнями, працівниками третього сектора. Крім того, була нагода дізнатися про підготовку педагогів у сфері громадянської освіти, розвитку лідерства. Українцям продемонстрували програму неформальної освіти для поширення серед молоді відповідальності й уміння залучати громади до соціальних активностей.

«Мені було важливо побачити американські підходи до навчального процесу, методику викладання у школі, а також формування партнерських відносин між педагогом та учнем, залученість батьків. Ще я зрозуміла, яку роль в американському суспільстві відіграє вчитель», – зазначила начальниця відділу освіти Калуської райдержадміністрації Оксана Савчук.

Приймав делегатів Ротарі клуб Лонгмонта, а номінацію здійснив Ротарі е-Клуб Україна. За правилами програми, кожен учасник проживав у родині, що приймає, аби краще відчувати стиль життя звичайних американців.

Н. К.

ПОВСТАНСЬКА КРИЇВКА-МУЗЕЙ

Одній дали 20 років тюрми, другій – 25». Їхня доля невідома.

У музеї-шпитальці також представлена зброя, яку використовували воїни УПА. Це колекція, яку зібрав директор Тлумачької школи-інтернату Руслан Хімейчук.

«Колись це була бойова зброя, яка зараз деактивована заводським способом і має паспорти про деактивацію», – розповідає колекціонер.

«У Пістинській сільській раді працює екскурсовод, люди телефонують і домовляються. Ми хочемо показати, у яких умовах жили повстанці, хочемо, щоб приїжджала молодь», – зазначає Петро Пліхтяк.

Віктор 09.06.1945 р. о год. 0.40 помер» (приводячи статтю збережено – І. Д.).

Наша довідка: Віктор – Іван Петрович Янко (1924, с. Красна Надвірнянського р-ну – 09.06.1945, с. Ямниці Станіславського р-ну). Член ОУН. Провідник Станіславського повітового, після реорганізації – надрайонного проводу ОУН (1944–06.1945). Загинув у сутичці з військовими НКВС [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 57. – Арк. 103.], [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 74. – Арк. 368] (Заданими книжки «Станіславська округа ОУН: Документи і матеріали 1945–1951 рр.» Упорядники: Дмитро Проданик та Степан Лесів)

Віктор 09.06.1945 р. о год. 0.40 помер» (приводячи статтю збережено – І. Д.).

Наша довідка: Віктор – Іван Петрович Янко (1924, с. Красна Надвірнянського р-ну – 09.06.1945, с. Ямниці Станіславського р-ну). Член ОУН. Провідник Станіславського повітового, після реорганізації – надрайонного проводу ОУН (1944–06.1945). Загинув у сутичці з військовими НКВС [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 57. – Арк. 103.], [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 74. – Арк. 368] (Заданими книжки «Станіславська округа ОУН: Документи і матеріали 1945–1951 рр.» Упорядники: Дмитро Проданик та Степан Лесів)

Віктор 09.06.1945 р. о год. 0.40 помер» (приводячи статтю збережено – І. Д.).

Наша довідка: Віктор – Іван Петрович Янко (1924, с. Красна Надвірнянського р-ну – 09.06.1945, с. Ямниці Станіславського р-ну). Член ОУН. Провідник Станіславського повітового, після реорганізації – надрайонного проводу ОУН (1944–06.1945). Загинув у сутичці з військовими НКВС [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 57. – Арк. 103.], [ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 376. – Т. 74. – Арк. 368] (Заданими книжки «Станіславська округа ОУН: Документи і матеріали 1945–1951 рр.» Упорядники: Дмитро Проданик та Степан Лесів)

Подав Іван ДРАБЧУК

ПРЯМА МОВА

«Згадуючи сталінський терор, не можна забувати, що він був похідним від ленінського, якому цього року виповнюється сто років. Машину більшовицького терору як метод державного управління створив Ленін і довів до «ідеальності» Сталін. Сталін виявився найталановитішим учнем Леніна, який, як це нерідко траплялось в історії, навіть перевершив свого вчителя.

Жодного майбутнього в Росії не буде, доки не буде на решті визнано, що і Ленін, і Сталін – кати одного ряду. Доки не буде визнана злочинною організація ВЧК – ОГПУ – НКВД – МГБ – КГБ – ФСБ, яка завжди була «караючим мечем партії». Доки комуністична ідеологія не буде прирівняна до фашистської. Доки не будуть заборонені всі організації, які сповідають ці ідеології і піднімають на свої знамена вождів, що чинили жахливі злочини. Необхідно пам'ятати, що кількість жертв комуністичної ідеології значно більша, ніж жертв фашистської. І доки не буде викорчована ця зараза, у Росії немає майбутнього».

Гаррі КАСПАРОВ,
чемпіон світу з шахів

АКЦІЇ БЕЗ МИНУЛОГО НЕМА МАЙБУТНЬОГО

Наше завдання – зберегти і відродити в серцях молоді сторінки історії нашого краю. З 12 жовтня з ініціативи ГХР «Клич» та її голови Б. Гоблера, ІФ ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка і за сприяння керівника департаменту освіти міськвиконкому І. Смаля було відновлено проведення екскурсій у міському меморіальному сквері.

Основна їхня мета – передати духовні й патріотичні цінності молодому поколінню, щоб воно краще знало, любило й цінувало історію свого міста, зокрема про видатних особистостей, які віддали своє життя за волю й незалежність України.

У заході взяли участь учні й учителі ЗОШ № 7 і СШ № 5.

Розпочали з панахидації за всіма Героями до свята Покрову Пресвятої Богородиці, Дня захисника України, Дня козацької слави і 75-річчя УПА, яку провів

о. Роман Терлецький. Перед учнями виступили викладачі ПНУ ім. В. Стефаника Любов Генік, дідусь Героя Небесної сотні Романа Гурика Мирослав, викладач Надія Гриців, екскурсовод Олександр Хоменко і голова ГХР «Клич» Богдан Гоблер, які розповіли історію скверу і видатних особистостей, які поховані тут, зокрема Д. Січинського, Л. Бачинського, Є. Желехівського, Й. Дзвонковську, українських січових стрільців, жертв Дем'янового лазу, а також Героя Майдану Р. Гурика і воїнів АТО, що загинули вже нещодавно.

Учні з зацікавленням слухали розповіді. Такі екскурсії дуже важливі й необхідні для школярів, які вступають у доросле життя, щоб із них виростили свідомі будівничі свого краю.

Надія ГРИЦІВ, просвітянка

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

ВІДЛУННЯ СЕРЦЯ

ПІДКОРИТИ ВЕРШИНУ ЗУМІЛИ ЛІЦЕЇСТІ ФІЗИКО-ТЕХНІЧНОГО ЛІЦЕЮ ДО ЮВІЛЕЮ УПА

По-особливому відзначили 75-ту річницю створення Української Повстанської Армії ліцеїсти Івано-Франківського фізико-технічного ліцею при ІФНТУНГ Івано-Франківської обласної ради. Найстарші з них 14 жовтня піднялися на дах України – Говерлу. Таке сходження давно є однією з непорушних традицій ФТЛ. Вже 23-й раз найкращі ліцеїсти отримали можливість на Покрову на відзначення чергових славних роковин взяти в руки синьо-жовтий прапор і заспівати гімн України на її найвищій горі.

Чи є на світі людина, яка в дитинстві потайки від батьків не хотіла залізти на дах, щоб подивитись на зірки? І це нестримне бажання тягнись до неба живе напевно в кожному. Вище і вище...

...Речі чекають, поки їх завантажать, очі сліпить сонце, яке, ніби знушаючись, зовсім не гріє. Ми стоїмо в дві колони. «Пане директор, ліцей у складі 39-ти осіб до урочистої збірки вишикуваний».

...Гімн. План маршруту. Молитва. Дорога. За вікном мерехтять таблички з назвами населених пунктів, які ми проїжджаємо. Багатоповерхові будинки змінюються на менші будиночки й гори. І ось табличка: «Ворохта».

...В горнятку вже гарячий чай, а за столом не менш тепла розмова. І коло людей, яким можна розповісти, напевно, про все. Коло людей, які стали найближчими. Навіть коли годинник забіг далеко за північ, коли хтось уже давно спав, все ж були ті, хто сміялися й розповідали свої таємниці, залишаючи їх тут, у маленьких дерев'яних будиночках.

Для когось цей підйом на Говерлу був не перший. Приблизно тридцятим він був для нашого директора – Мирослава Янишівського. Не першим був для наших вчителів, не першим був навіть для деяких ліцеїстів. Але він був перший саме для цієї ліцейної сім'ї. А йти було часом і холодно, і важко, хтось робив над собою зусилля для кожного кроку. Але саме тоді, коли було

найважче, друзі брали один одного за руки. Саме тут чекали ті, хто міг навіть не вийти, а вибігти на вершину. Чекали, бо, як сказав наш лікар: «Щастя не в тому, котрим ти вийдеш на вершину, а в тому, що ти допоможеш вийти ще комусь».

Словами не передати відчуття кульмінаційної частини нашого сходження. Ви стоїте на вершині всі разом, в одному колі. У центрі – прапороносці з двома прапорами – синьо-жовтим – національним та червоно-чорним – прапором визвольних змагань УПА. Обнявшись за плечі, ви співаєте невмирущі рядки Державного Гімну. В цей момент мурашки по шкірі не від пронизливого вітру, вони вибігають назовні з самого серця.

Таке запам'ятовується на все життя. Не тільки тому, що ця гора найвища, не тільки тому, що вона підкорена вперше. Запам'ятовується тому, що поруч з тобою нога в ногу йшли люди, без яких ти вже не уявляєш себе. Ми підкорили Говерлу!..

Варто сказати ще окремо декілька слів про наші ліцейні замиські мандрівки.

Поїздки – це особливість ліцейного життя. Саме в них ми, колишні восьмикласники, які прийшли у ФТЛ з усіх районів області, стали справжніми ліцеїстами, стали майже рідними.

Здавалось б, у житті весь час треба йти далі, а я не уявляю, як можна піти далі з ліцеєм. Як можна залишити нашу аудито-

рію, коридори, стіни. Як можна піти далі, коли тут наша наставниця жартує краще, ніж ми. Коли для групи вона стала найкращою подругою, з якою можна поговорити про будь-що. Коли при одній лише думці про неї стає тепло.

Як можна залишити директора, від якого так приємно читати коментарі на «Фейсбуці». Директора, що такий серйозний на врочистих заходах, але такий щирий і веселий в випадкових розмовах у коридорі.

Як можна залишити викладачів, кожен з яких, без перебільшення, особливий. Як можна залишити одногрупників, якщо вони позичили в тебе гроші, а ще, якщо вони стали твоїми найкращими друзями. Як можна залишити місце, в яке ти закоханий...

Безперечно, фізико-технічний ліцей дає унікальні можливості для дітей з-поза меж Івано-Франківська одержати якісну середню освіту в умовах обласного центру. Навчання тут на найвищому рівні. І якщо вибираєте для себе ФТЛ, то будьте готові попрацювати.

Але зайшовши в його двері, ви не захочете з них вийти. Тут я полюбила бордовий колір, жовті футболки, холодну воду, збори в актовому залі, штани на кант...

Тут панує своя особлива атмосфера. Цей ритм, у якому живе ліцей, тепер став ритмом мого серця. Ці роки стали найкращими лише тому, що вони були проведені в ФТЛ.

Дякую тобі, фізико-технічний ліцей, за Говерлу-2017, дякую за все найсвітліше, що сталося в моєму житті з тобою до цього часу.

Людмила РОМАНЮК,
ліцеїстка 3-го курсу,
с. П'ядики Коломийського району

ЦЕ – НАША ІСТОРІЯ

ЖИВЕ ПАМ'ЯТЬ — ЖИВЕ УКРАЇНА

Вересень і жовтень є особливими місяцями для Меморіального комплексу «Дем'янів Лаз». У вересні там згадували трагічну для всіх галичан подію – вторгнення московських окупантів у 1939 році, яке комуністична, а тепер і путінська «неоімперська» пропаганда називає «визвольним походом», «братською допомогою», як і окупацію частини Донбасу в 2014 році.

До меморіальної каплиці на Богослужіння зійшлися сотні мирян з різних куточків нашого краю. Були серед них і родичі тих, що були знищені в 1939–1941 роках. Після Служби Божої відвідувачі ознайомилися з експозицією музею та оглянули дві пересувні виставки: «Забуттю не підлягає. Хроніка комуністичного терору» та «Шлях на Голгофу. Репресії НКВД проти УГКЦ», яку надав Інститут історії та політології ПНУ імені Василя Стефаника.

Завідувач музею розповів про події, що розгорталися в Західній Україні 78 років тому, коли для поневолення волелюбних українців були створені не тільки відповідні радянські партійні органи, але й потужні силові структури... Зокрема, 6 листопада, згідно рішення ВР СССР

від 1 листопада про приєднання Західної України до складу СССР, нарком внутрішніх справ СССР Лаврентій Берія видав наказ «Об організації органів НКВД Західної України», згідно з яким створювалися управління НКВС у Львівській, Луцькій (згодом – Волинській), Станіславській і Тернопільській областях. До складу УНКВД Станіславської області ввійшло 14 повітових відділів НКВД: Богородчанський, Галицький, Городенківський, Волинський, Жидачівський, Коломийський, Калуський, Косівський, Надвірнянський, Рогатинський, Стрийський, Снятинський, Сколівський і Тлумачський. Наказом від 13 грудня Жидачівський та Стрийський ПВ НКВД ввійшли до складу УНКВД у Дрогобицькій області, а також створено Станіславський повітовий відділ НКВД в селі Софіївка (тепер мікрорайон міста).

Встановлений на Західній Україні радянський тоталітарний режим заборонив діяльність усіх політичних партій, культурно-освітніх, спортивних та господарських товариств: «Просвіта», Союз українок, «Луг», «Сільський господар» – і розпочав переслідування національно свідомих українців, у першу чергу, членів ОУН.

Про масові вбивства людей у тюрмі м. Станіслава перед війною було відомо давно, але мало хто наслідковувався говорити про це вголос. І тільки 14 серпня 1989 року, як зазначає судмедексперт-криміналіст

О. Левицький, старший слідчий прокуратури Івано-Франківської області юрист 1-го класу М. М. Данилів порушив кримінальну справу № 63953 за заявою громадянина Володимира Теодоровича Данилишина, який заявив, що перед початком Великої Вітчизняної війни військами НКВД в урочищі Дем'янів Лаз були поховані громадяни, розстріляні в місцях позбавлення волі.

За цією кримінальною справою було винесено постанову про проведення розкопок жертв комуністичного терору, які розпочалися 21 вересня 1989 року й тривали близько місяця. Під час розкопок були досліджені ексгумовані кісткові останки 524 людських скелетів, з яких 359 встановити не вдалося.

27 вересня 1989 року на розкопки до Дем'янового лазу приїхав Д. Павличко, який, даючи оцінку побаченому, сказав: «...Ми, українці, не повинні ніколи забувати того. Ніколи! Ми повинні показувати своєму народу й іншим народам все те, що творили ті звірі в людській подобі з нашим народом на нашій землі... Це злочин проти людства».

Велику цінність для історії становлять свідчення очевидців.

За свідченнями мешканця Пасічної Михайла Припхана, в червні 1941 року він бачив, «як повз нашу хату везли на машинах живих людей до Дем'янового лазу. Везли їх тільки тоді, коли на землю опускалася ніч. Машини були криті брезентами, з таких машин капала на дорогу кров».

Як свідчив інший очевидець – Григорій Федик, приречених на смерть змушували самим собі копати спільні могили.

Слід зазначити, що першими розпочали розкопки в урочищі Дем'янів Лаз у серпні 1941 року німці, намагаючись показати справжнє обличчя радянської системи з метою завоювання довіри у місцевого населення й для подальшої співпраці з ним. Жителька села Пасічна Ольга Бігун пригадувала: «Вже при німцях ми довідалися, що в лісі є кілька могил. Про це було надруковано в газеті, а ми, діти, першими побігли подивитися, що там розкопують... Першою відкопали жінку з дитиною на руці. Вона і після смерті притискала немовля до грудей».

При чому, за показаннями судмедекспертизи, проведеної під час розкопок вже у 1989 році, дитина була живою прив'язана до грудей мертвої матері.

«Наці», які вже всіяли концтаборами й крематоріями майже всю Європу, зіткнувшись із більшовицькими злочинами, збагнули, що далеко відстали від своїх учителів. У тюрмах, де господарювало НКВД, вони бачили не тільки гори трупів, але й повні відра з повибираними очима, з повідрізуваними язиками, вухами, носами, жіночими грудьми. Німецькі експерти фотографували шибениці, гільйотини, електричні стільці, весь цей арсенал енкаведистів, і водили тюрмами галичан, змушували їх розкопувати в лісових нетрях могили, аби бачили, що таке комунізм. Та невдовзі й німецькі окупанти розстрілювали наших краян неподалік від місця злочинів своїх вчителів із НКВД.

29 жовтня 1989 року в Дем'яновому лазі відбулося півмісячонне перезахоронення жертв

комуністичного терору й панахида, яку відправили священики УГКЦ. Згодом до трьох могил доєдналися ще дві: з с. Посіч з 32 останками та 15 останками, знайденими поблизу ЗШ № 5 та № 7.

В 2014 році спадкоємиця СССР Росія розпочала відкриту агресію проти України. У цій війні загинули тисячі патріотів. Серед цих Героїв є і 31 мешканець Івано-Франківська: Тарас Шевченко, Олег Басараб, Андрій Прошак, Андрій Бистров, Сергій Харенко, Ярослав Чомко, Ярослав Костишин, Григорій Семанишин, Петро Остап'юк, Віктор Яков'як та інші учасники російсько-української війни, що триває і далі, щодня забираючи молоді життя.

23 вересня батьки Героїв приїхали до Дем'янового лазу на панахиду за своїми синами, що полягли на Донбасі. Двоє з них – Тарас Шевченко і Олег Басараб – поховані тут, на пасічанському кладовищі. Після молебню батьки поклали квіти й запалили свічки пам'яті на могилах українських героїв.

Незабаром до пантеону загиблих від рук Москви може доєднатися ще одна братська могила з останками жертв сталінського терору, знайденими в ході розкопок біля міського озера, які проводять обласне товариство «Меморіал» та комунальне підприємство «Пам'ять».

Наше життя відстоє попередниками і наша пам'ять про героїв потрібна, в першу чергу, нам і нашим нащадкам.

Михайло ФРЕЙК,
завідувач МК «Дем'янів Лаз»

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТІАННЯ!

Віншуємо з днем народження секретаря Калуського міськрайонного об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка, засновницю й багаторічну голову осередку с. Верхня, ініціаторку створення двох музеїв

МАРІЮ КУЗИК.

Зичимо здорового просвітянського довголіття, многая і благая Вам літ!

Хай щастя вікує

у Вашому домі

І радість хай буде завжди,

Здоров'я міцного

і доброї долі

Господь хай засилає

на довгі роки!

Керівництво «Просвіти»

Калушчини і просвітяни району

ПРОФІ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДЕНЬ ПАСІЧНИКА

В Яремчі в оздоровчому комплексі «Карпати» зібралися пасічники з усієї України обговорили свої насушні проблеми. Тема: «Якість меду і здоров'я бджоли з метою збільшення його експорту».

Конференцзал заповнений шчерті. Відкрив зібрання голова Спільки пасічників України В. Скрентович. На мій погляд, порадянськи. Ні тобі гімну України, ні благословення духовних отців. Мені доводилось брати участь у таких зібраннях в інших країнах. Без благословень і подяки ніде не було початку.

Після відкриття виступила заступник міністра сільського господарства з питань євроінтеграції Ольга Трофімова. З її загальної доповіді учасники дізналися багато цікавих цифр. В Україні налічується 4 млн. бджолосімей, десть біля 400 тисяч пасічників. У 2016 році вироблено біля 70 тисяч тонн меду, з яких майже 57 тисяч тонн експортовано в 54 країни світу. Україна з виробництва меду четверта у світі (Китай займає перше місце, Туреччина – друге, Аргентина – третє). Найбільше експортується мед у Німеччину, далі – в Польщу, США.

На Дні пасічника були присутні делегації з сусідніх країн: з Польщі – 22 пасічники з Люблінського воєводства з головою воєводської спільки пасічників Збігнемом Янкевичем та головою Спільки пасічників Польщі Вальдемаром Кудлюю. Він у своєму привітанні сказав, що проблеми спільні. Але підтримка польської держави у розвитку бджільництва дуже значна. На все є дотація держави: до 80 відсотків на інвентар, ліки, вулики, прицепи для кочівлі...

В Україні за Президента В. Ющенка була допомога на кожну сім'ю. Відтоді – нічого немає. Заступник міністра нічого позитивного на найближче майбутнє не обіцяла.

Від Словаччини з привітанням виступив голова Спільки пасічників Міхал Дорал. Він звернув увагу присутніх, що все, що виробляє бджола, – корисне для здоров'я людини і вони приділяють цьому велику увагу. Вони часто бувають в Україні, навіть на Сорочинський ярмарок їздять. Крім цього, дорікнув українській владі, що для такої

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

ЛИШ У НАТХНЕННІ НАРОДЖУЄТЬСЯ СЛОВО

Саме про натхнення, про те, звідкіль воно приходить і надихає автора, говорили учасники презентації збірки поезій Василя Клічака «Копана гора», що відбулася в бібліотеці ОНД «Просвіта».

Автор і нині киянин оповідав про те, що йому приносить натхнення не лише такі милі зустрічі з рідним краєм, із земляками й ровесниками, а й спілкування з героями московсько-української війни, спільні переживання з тими, хто втратив друзів і товаришів у жорстоких боях під Іловайськом, Дебальцевим, під донецьким летовищем. Така жорстока реальність нинішнього буття. Хоч із висоти прожитих літ він усвідомив, що найбільший скарб захований якраз у горі його

дитинства, яка так і називається – «Копана гора».

Про це говорив голова ОО НСПУ Євген Баран. А прозаїк – просвітянин покутянин Дмитро Захарук нагадав, що поезія для Василя Клічака це лише частина його праці. Він селекціонує Слово, видавши сучасний словник української мови. Хоч для нього Копана гора була і залишається центром світу і Всесвіту.

Про Копану гору чи оране поле кожного з нас, зокрема і свого великого земляка Зіновія Красівського, говорив голова ОО ВУТ «Просвіта» Степан Волковецький. Саме у таких символах і закодований патріотизм українців. Поринали спогадами в минуле й заглядали в перспективу ровесниці й однокласниці

поета Ярослава Васишин, письменник Василь Бабій, голова Коломийського РМО «Просвіта» Василь Глаголюк, поетка Ольга Бреславська та інші. У відповідь їм автор читав поезії і говорив про плани на майбутнє.

Богдан ВІВЧАР

Жваву розмову про поезію викликала збірка Василя Клічака «Копана гора» на презентації в рідному селі поета Рудники на Снятинщині, у бібліотеці Снятина, в Коломийському інституті Прикарпатського університету імені Василя Стефаника, в Коломийських райбібліотеці, міській бібліотеці № 1 для дорослих...

Слово про автора мали голова коломийської «Просвіти»

У НД «ПРОСВІТА»

Вперше в Івано-Франківську представили українську класичну літературу в європейському форматі – графічний роман за повістю Івана Франка «Герой поневоли».

ЗА ПОВІСТЮ ФРАНКА

За сприяння ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка відбулася презентація двох томів видання, де автори Михайло Тимошенко та Кирило Горішний мали чудову нагоду зустрітися з читачами й розповісти історію творення книжки.

За їхніми словами, графічний роман – популярний у Європі вид мистецтва. Як історик Кирило Горішний шукав класичні твори в українській літературі, які міг би адаптувати для цього жанру. Таким виявився «Герой поневоли» Івана Франка про часи революції в Австро-Угорській імперії, про Львів. Непросто було знайти художника, щоб втілити цей задум. А коли познайомився з Михайлом Тимошенко, художником-графіком, то виявилось, що погляди на концепцію видання у них збігаються, і за свою частину роботи взявся Михайл.

У спільному виданні вони намагалися відтворити Львів того періоду, про який йдеться у книжці, вигляд тодішніх будівель, вулиць, вивісок, містян. Шукали в музеях, архівах та приватних колекціях старі поштівки, гравюри і фотографії.

«Найбільше часу потребувала саме робота над ілюстраціями, адже кожна з 350 картинок другого тому, наприклад, малювалася вручну, а опрацювання, форматування і текстова адаптація вже робилися у спеці-

альній програмі», – зазначив художник Михайло Тимошенко.

«Оскільки Львів дуже популярний серед іноземних туристів, то ми вирішили, що цей роман можна буде експортувати за кордон», – сказав Кирило Горішний.

Автори зазначають, що їхня робота присвячена Іванові Франку. Головна ідея – популяризувати українську літературу в такому форматі, який подобається всім поколінням читачів. Книжка вже перекладена англійською та німецькою, була презентована у Кембриджі, Брюсселі, а також у багатьох містах України.

Така їхня просвітницька робота заслуговує щонайменше поваги і вдячності, адже чоловіки займаються видавництвом у вільний від основної роботи час, з власної ініціативи та за власний коштів популяризують власне українську мову. До слова, Кирило Горішний – француз з українським корінням. У свій час працював представником Франції при Міністерстві закордонних справ України, а після закінчення контракту вирішив осісти на рідних теренах. Подібно до нього, Михайло Тимошенко – румун, що також у зрілому віці приїхав до Львова й навчався в Академії мистецтв, і, як виявилось, по батькові у нього українські корені.

«Герой поневоли» цьогогоріч отримав відзнаку «Форуму видавців» у Львові як «Найкраща книга року». Вже вийшли дві частини графічного роману, його творці планують видати п'ять. Наразі йде робота над ще одним проектом – фотокнигою про відомого гуцульського фотографа Миколу Сеньковського. А також готується графічне видання на твори Лесі Українки.

Оля БОЙЧУК, просвітянка

ПОЕЗІЯ

САМА НІЖНІСТЬ І ЩЕМ

У книгарні «Є» відбувся вечір жіночої поезії, який організували Мілена Вітровська та Ольга Новак. Такий захід вони в Івано-Франківську проводять уже вдруге.

Увечері взяли участь шість талановитих і неординарних поетес, музиканток і прозаїків. Цього разу зібралися найкращі поетеси, «найулюбленіші» – наголошує одна з організаторок вечора Мілена Вітровська.

Вірші, проза, романи поєднувалися у мелодійній симфонії жіночого слова. Усі твори різнилися своєю тематикою: від пристрасного пориву кохання у рядках Мар'яни Сурмачевської, «темної» філософської лірики

Галини Гурієвої, «весняних» віршів і прози Марії Цимбал до гуцульського запалу й містики Властивої Властенко, ніжних романсів Йордани Дранчук і безцензурної, вільної прози Юлії Безрукової. Загалом кожна поетеса віддавала свою енергетику залу, а зал віддячував аплодисментами.

Декламація поезії, поєднана з акторською грою, передавали величезну кількість емоцій.

«Вірші – це розмова моєї душі», – говорить одна з учасниць творчого вечора, поетеса Мар'яна Сурмачевська.

Завершилось дійство творчим перформансом молодих поетів.

Василь Глаголюк, директор райбібліотеки Наталія Тарновецька, завідувачка міської бібліотеки Любов Ковтунік, поет Василь Рябий, літературознавці Євген Баран, Микола Васильчук, Галина Волощук та інші.

Гість читав свої вірші, відповідав на запитання. Він був у чудовому настрої, ставши учасником фестивалю книги, зиніційованому міським відділом культури Коломийської міськради, який очолює Уляна Мандрусак, РМО «Просвіта».

Повернувся до Києва Василь Клічак із поетичним натхненням, добрими враженнями від зустрічі з шанувальниками його творчості, що ніколи не забудеться.

Володимир ФРАНКЕВИЧ, член НСЖУ, просвітянин

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

ЛИСТОПАД

1 ЛИСТОПАДА
День державності на західно-українських землях.

Утворення ЗУНР.
4 ЛИСТОПАДА

145 років народження **Богдана Лепкого** (1872–1941), прозаїка, поета, літературознавця, який часто бував на Івано-Франківщині.

75 років народження **Дмитра Юсипа**, письменника, літературного критика, члена НСПУ, уродженця села Лужки Долинського району.

80 років народження **Мирослава Попадюка**, педагога та публіциста, автора семи поетичних збірок, громадсько-просвітницького діяча, почесного члена «Просвіти», редактора і видавця, уродженця с. Хлібичин Снятинського району.

5 ЛИСТОПАДА
135 років смерті у Чернівцях **Миколи Верещинського** (1793–1882), українського релігійного та громадсько-культурного діяча і педагога м. Коломия.

6 ЛИСТОПАДА
210 років народження **Кароля Антоновича** (1807–1852), польського письменника вірменського походження, який писав на основі гуцульського фольклору.

150 років народження **Дмитра Йосифовича** (1867–1939), українського літератора, перекладача, релігійного діяча, уродженця села Старі Скомоорохи Галицького району.

7 ЛИСТОПАДА
100 років народження **Миколи Варенні** (1917–2001), прикарпатського художника, живописця і графіка, заслуженого художника України.

8 ЛИСТОПАДА
130 років народження **Дмитра Вітовського** (1887–1919), військового діяча, організатора Листопадового зриву (1918), письменника, уродженця села Медуха Галицького району.

9 ЛИСТОПАДА
День української писемності та мови.

55 років перейменування міста Станіслав на Івано-Франківськ.

12 ЛИСТОПАДА
95 років народження **Михайла Андрієва** (1922–2010), псевдо – Орлик, суспільного та громадсько-політичного діяча, мецената, уродженця с. Борники Тлумачського району.

13 ЛИСТОПАДА
210 років народження **Івана Капуцака** (1807–1868), громадського діяча, депутата (посла) австрійського парламенту в 1848 році, уродженця села Ляхівці (тепер – с. Підгір'я) Богородчанського району.

(Закінчення буде)

Михайло РУДКОВСЬКИЙ